

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0297/2013

24.9.2013

RAPORT

ELi laiaulatuslik kalandusstrateegia Vaikse ookeani piirkonnas
(2012/2235(INI))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Carmen Fraga Estévez

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	11
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	16
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	19

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi laiaulatusliku kalandusstrateegia kohta Vaikse ookeani piirkonnas

(2012/2235(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsioone kalanduse kohta, eelkõige resolutsiooni 66/68 lõiget 157 seoses arenenud riikide kohustustega vähim arenenud riikide ja arengumaade hulka kuuluvate väikeste saareriikide ees,
- võttes arvesse 1995. aasta kokkulepet ÜRO 1982. aasta 10. detsembri mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete rakendamise kohta,
- võttes arvesse FAO rahvusvahelist tegevuskava püügimahu juhtimise kohta (IPOA-Capacity), mille FAO nõukogu 2000. aasta novembris heaks kiitis;
- võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks¹,
- võttes arvesse lepingut, milles käsitletakse sadamariigi meetmeid ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks, mille kiitis heaks FAO konverents oma 36. istungjärgul 22. novembril 2009. aastal,
- võttes arvesse oma 22. novembri 2012. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika välise mõõtmekohta²,
- võttes arvesse komisjoni 21. oktoobri 2012. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „ELi ja Vaikse ookeani piirkonna arengupartnerluse uutmine”³,
- võttes arvesse Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooni, mille osaline EL on alates 25. jaanuarist 2005 vastavalt otsusele 2005/75/EÜ⁴,
- võttes arvesse nõukogu 22. mai 2006. aasta otsust 2006/539/EÜ Ameerika Ühendriikide ja

¹ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0461.

³ JOIN (2012)0006.

⁴ ELT L 32, 4.2.2005, lk 1.

Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel¹,

- võttes arvesse Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooni², mis Euroopa Liidu nimel kiideti heaks nõukogu otsusega 2012/130/EL³ ning millega loodi Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlik kalandusorganisatsioon (SPRFMO),
- võttes arvesse nõukogu 15. veebruari 2011. aasta otsust 2011/144/EL ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Vaikse ookeani piirkonna riikide vahelise majanduspartnerluslepingu sõlmimise kohta⁴,
- võttes arvesse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikide rühma (AKV riigid) ja teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel (edaspidi „Cotonou leping”), millele kirjutati alla Cotonous 23. juunil 2000. aastal⁵,
- võttes arvesse nõukogu 18. veebruari 2008. aasta määrust (EÜ) nr 215/2008, mis käsitleb 10. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust⁶,
- võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Mikroneesia Liiduriikide vahelist Mikroneesia Liiduriikides kalastamist käsitlevat partnerluslepingut⁷,
- võttes arvesse kalandusalast partnerluslepingut ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Kiribati Vabariigi vahel⁸,
- võttes arvesse kalandusalast partnerluslepingut Euroopa Liidu ja Saalomoni Saarte vahel⁹,
- võttes arvesse komisjoni 15. novembri 2012. aasta otsust, millega teatatakse kolmandatest riikidest, kelle puhul komisjon leiab, et vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks, võidakse see riik liigitada koostööd mittetegevaks kolmandaks riigiks¹⁰,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
- võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit ja arengukomisjoni arvamust (A7-0297/2013),

A. arvestades, et poliitikavaldkondade arengusidususe rakendamiseks tuleks ELi poliitikasuundi, millel on mõju kalandusele Vaikse ookeani piirkonna AKV riikides – st

¹ ELT L 224, 16.8.2006, lk 22.

² ELT L 67, 6.3.2012, lk 3.

³ ELT L 67, 6.3.2012, lk 1.

⁴ ELT L 060, 5.3.2011, lk 2.

⁵ (2000/483/EÜ) EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.

⁶ ELT L 78, 19.3.2008, lk 1.

⁷ ELT L 151, 6.6.2006.

⁸ ELT L 205, 7.8.2007, lk 3.

⁹ ELT L 190, 22.7.2010, lk 3.

¹⁰ ELT C 354, 17.11.2012, lk 1.

kalandus-, kaubandus- ja arengupoliitikat – rakendada viisil, mis tagab, et need aitavad kaasa Vaikse ookeani piirkonna AKV riikide poolt seatud säästva kalanduse arengu eesmärkide saavutamisele; arvestades, et see lähenemine tuleks integreerida järgmisesse uuendatud Cotonou lepingusse või sellele lepingule järgnevasse vahenditesse;

- B. arvestades, et EL peab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 208 lõike 1 põhjal taotlema poliitikavaldkondade arengusidusust, mille kohaselt „[L]iit võtab arengukoostöö eesmärgi arvesse muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid”;
- C. arvestades, et EL on Austraalia järel kõnealuse piirkonna suuruselt teine rahastaja, suunates abi Euroopa Arengufondi kaudu, ning arvestades, et kuigi kalavarud on Vaikse ookeani AKV riikide peamine jõukuse allikas ja ainus ühine ressurss ja kuigi Vaikse ookeani lääne- ja keskosa riigid on korduvalt väljendanud kavatsust muuta tuunikalapüük piirkonna sotsiaal-majandusliku arengu tõukejõuks, on 10. Euroopa Arengufondi raames antavast abist ainult 2,3% suunatud kalapüügiga seotud tegevusele;
- D. arvestades, et kahe- ja mitmepoolsetele kaubanduslepingutele, mille üle EL peab läbirääkimisi, peaksid eelnema mõjuhindamised, eelkõige seoses mere elusressursside säilitamisega ja lepingute tagajärgedega kohalikele elanikele; arvestades, et sellised kahe- ja mitmepoolsed lepingud peaksid juhinduma mõjuhindangute järeldustest;
- E. arvestades, et käimasolevates ELi ja Vaikse ookeani AKV riikide vahelises majanduspartnerluslepingu läbirääkimistes, mille eesmärk on Cotonou lepingust tuleneva üldise soodustuste süsteemi kohandamine Maailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadele, on kalandustoodetel otsustav roll nii Euroopa turule ja ressurssidele juurdepääsu kui ka kalandussektori hea valitsemistava seisukohast, kusjuures eesmärk on saavutada säästev areng;
- F. arvestades, kui ohtlik on Euroopa Ühenduse ja Vaikse ookeani piirkonna riikide vahelisele majanduspartnerluslepingule lisatud, päritolureegleid käsitleva II protokolliga artikli 6 punktis 6 ette nähtud erand päritolureeglitest, millega kaasneb ebaausa konkurentsi oht Euroopa kalatoodete turul;
- G. arvestades, et EL on huvitatud arengueesmärgi saavutamiseks vajalikust suhete ja koostöö tugevdamisest Vaikse ookeani piirkonnaga, võttes aluseks kalavarude säilitamise, kalanduse säästva arengu edendamise ja kalavarude majandamise läbipaistvuse suurendamise;
- H. arvestades, et ligi pool maailma tuunikalapüügist toimub Vaikse ookeani lääne- ja keskosas, millest 80% asub saareriikide majandusvööndis ja ainult 20% rahvusvahelistes vetes;
- I. arvestades, et Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni (WCPFC) teadusliku komitee uusimad, 2012. aastal läbi viidud kalavarude hindamised ei näita ei võõtuuni (*Katsuwonus pelamis*) ega kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) ülepüüdmist oma reguleerimisalas, kuid näitavad, et toimub suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) ülepüük; arvestades, et noorte suursilm-tuunide suremus seinnoodakalanduses, eriti kui see on seotud peibutuspuügivahenditega, on väga murettekitav;

- J. arvestades, et kuigi kalanduse kontroll ja järelevalve kõnealusel Vaikse ookeani piirkonnas on teatud määral paranenud, ohustab piirkonna kalavarude jätkusuutlikkust (peamiselt Aasia ja saareriikide) seinerite arvu märgatav suurenemine, püügikoormuse kasv ja ebaseadusliku kalapüügi laienemine;
- K. arvestades, et EL peaks Vaikse ookeani kalanduse valdkonnas aktiivselt toetama praegusi piirkondlikke jõupingutusi ülepüügi piiramiseks ja kalavarude paremaks majandamiseks;
- L. arvestades, et Vaikse ookeani piirkonnas on tuunipüügi haldamiseks mitmeid piirkondlikke asutusi ja struktuure, nagu Vaikse ookeani saarte foorumi kalandusagentuur (Pacific Islands Forum Fisheries Agency, FFA) ja Nauru lepingu osaliste piirkondlik organisatsioon (Parties to the Nauru Agreement, PNA);
- M. arvestades, et 2008. aastal kehtestasid Nauru lepingu osalised püügipäevade arvu reguleeriva süsteemi (VDS), eesmärgiga hallata juurdepääsu PNA vetesse, piirata sealset püügikoormust ja maksimaalselt suurendada kasu, mida arengumaade hulka kuuluvad Vaikse ookeani piirkonna väikesed saareriigid kalandusest saavad;
- N. arvestades, et lepinguosaliste liigne püügikoormus on tegelik ja parajasti arutatakse WCPFCs püügikoormust piirava uue säilitamis- ja haldamise meetme rakendamist järgnevatel aastatel;
- O. arvestades, et Ameerika Ühendriigid allkirjastasid 1998. aastal Vaikse ookeani piirkonna riikidega mitmepoolse kokkuleppe ja et see leping, mille üle praegu peetakse uusi läbirääkimisi, tagab juurdepääsu umbes 20% püügipäevadele selles piirkonnas;
- P. arvestades, et püügipäevade arvu reguleeriv süsteem (VDS) peab olema täiesti läbipaistev ja selle sätteid peavad kõik selle liikmed parandama ning rakendama, et täita selle eesmärgid ja tagada nii majandusvööndites kui ka avamerel võetavate meetmete täielik ühilduvus;
- Q. arvestades, et lähiaastatel on oodata kaugpüügilaevastiku juurdepääsukulude märkimisväärset kasvu, kuna see on kõnealusel piirkonna riikide jaoks oluline sissetulekuallikas, arvestades, et PNA riikide iga-aastaselt kohtumisel lepiti kokku, et 2014. aastaks on kalapüügi kulu vähemalt 6000 USA dollarit päevas;
- R. arvestades, et ELi allkirjastatud kalandussektori assotsieerimislepingud, sealhulgas assotsieerimislepingud kõnealusel piirkonna riikidega, on tavapärastel tuginenud laevade arvu piirangule indikatiivse viitetonnaažiga, mis VDS-süsteemi kehtestamise tõttu PNA riikide poolt ja nende soovi tõttu kohaldada seda ka ELiga sõlmitud assotsieerimislepingute suhtes on põhjustanud lahkarvamusi;
- S. arvestades, et hästi kavandatud ja jõustatud püügipäevade arvu reguleeriv süsteem võib aidata vältida püügikoormuse edasist suurenemist piirkonnas;
- T. arvestades, et EL on suhetes kolmandate riikidega seadnud koostöö ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi valdkonnas ja vastavate nõuete järgimise kalandusalaste partnerluslepingute sõlmimise eeltingimuseks; arvestades, et vastavalt ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastast võitlust käsitleva määruse

(EÜ) nr 1005/2008 artikli 38 lõikele 9 ei alusta komisjon läbirääkimisi kahepoolsete kalanduskokkulepete või kalandusalaste partnerluslepingute sõlmimiseks riikidega, kes sellist koostööd ei tee;

- U. arvestades, et majanduspartnerluslepingud peaksid sisaldama eraldi viidet ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki käsitleva määruse rakendamisele, mitte üksnes üldist sõnastust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga võitlemise vajaduse kohta, ning koostööd mittetegevate kolmandate riikidega ei tohiks lepinguid sõlmida;
- V. arvestades, et oma 15. novembri 2012. aasta otsuses nimetas komisjon seoses ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastase määrusega võimalike koostööd mittetegevate riikide seas Fidžit ja Vanuatut, kes ei ole kehtestanud hoiatusmeetmeid ega karistusi oma lipu all sõitvate ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate laevade vastu ja ei ole rakendanud piirkondlike kalandusorganisatsioonide soovitusi;
- W. arvestades, et Euroopa Liidu seinerite kalandustegevus on ajalooliselt koondunud peamiselt Vaikse ookeani keskossa, kusjuures püük on toimunud nii rahvusvahelistes vetes kui erasektoriga sõlmitud lepingute alusel ka Kiribati, Tuvalu, Tokelau ja Nauru majandusvööndites;
- X. arvestades, et lisaks Kiribatiga sõlmitud kalanduslepingule on EL pidanud läbirääkimisi niisuguste lepingute üle ka Vaikse ookeani lääneosa riikidega, kuid need lepingud ei ole jõustunud, sest Mikroneesia Liiduriikide parlament jättis assotsieerimislepingu ratifitseerimata ja läbirääkimised Saalomoni Saartega lepingu pikendamise üle on alates 2012. aastast peatatud;
- Y. arvestades, et Euroopa Komisjon on lõpetanud Cooki saarte ja Tuvalu eelhindamise, et alustada nende riikidega läbirääkimisi kalanduskokkulepete üle, ja et allkirjastatud on vastastikuse mõistmise memorandumid, mis on vajalik eelnev samm nõukogult läbirääkimisvolituste saamiseks;
- Z. arvestades, et Euroopa välisteenistuse Fidži delegatsioonil on siiani puudunud kalandusküsimuste eest vastutav personal;

ÜLDINE STRATEEGIA

1. palub komisjonil tagada sidusus kõigi liidu poliitikavaldkondade vahel, mis Vaikse ookeani piirkonda mõjutada võivad, nagu nõutakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208, ja eriti kalandus-, kaubandus- ja arengupoliitika valdkonnas, ning tõhustada võimalikku koostoimet, et saavutada mitmekordistav mõju, mis suurendab kasu nii Vaikse ookeani piirkonna riikide kui ka Euroopa Liidu jaoks, edendades ühtlasi rahvusvahelist mõõdet, tugevdades ELi strateegilist kohalolu, suurendades ELi nähtavust Vaikse ookeani lääne- ja keskosas ning aidates kaasa Vaikse ookeani ressursside säästvale kasutamisele;
2. leiab, et tulevastes, Cotonou lepingu järgsetes suhetes Vaikse ookeani piirkonna AKV riikidega peaks kalandusstrateegial olema piirkondlik mõõde, mis tugevdaks ELi

positsiooni ja rolli Vaikse ookeani lääne- ja keskosas;

3. palub komisjonil taotleda, et 11. Euroopa Arengufondi raames võetaks kõnealust strateegiat arvesse ja ühtlasi arvestataks ka võimalust suurendada valdkondliku toetuse määra, et vastata kalandusega tegelevate kogukondade vajadustele (sealhulgas tõhustades nende panust kohalikku toiduga kindlustatusse) ning arendada kohapeal lossimise ja töötlemisega seotud kalandustaristut, kuna kalapüük kuulub piirkonna peamiste majandusressursside hulka;
4. väljendab heameelt selle üle, et ELi Fidži delegatsiooni koosseisuga liideti hiljuti kalandusküsimustele spetsialiseerunud personal, ja loodab, et see aitab luua piirkonna riikidega kalandusvaldkonnas alalised erialased sidemed;
5. kutsub ühtlasi üles parandama arenguabi valdkonna tegevuse kooskõlastatust ja täiendavust piirkonna muude osalejatega vastavalt 2009. aasta augustis heakskiidetud projektile Cairns Compact; väljendab heameelt 12. juunil 2012. aastal toimunud ELi ja Vaikse ookeani saarte foorumi teise ministrite kohtumise üle, mis aitas tugevdada ELi ja Vaikse ookeani piirkonna poliitilist dialoogi, eelkõige kalanduse ja arengu valdkonnas, tagades seeläbi liidu ja piirkonna riikide poolt nendes valdkondades võetavate meetmete suurema tulemuslikkuse;
6. rõhutab, et kaugpüügilaevastikud peavad koostöös Vaikse ookeani riikidega aitama vähendada püügisurvet troopikavööndi tuunivarudele, sealhulgas vähendades märkimisväärselt suursilm-tuuni noorkalade suremust, kuna tegu on Vaikse ookeani piirkonnas suurt majanduslikku tähtsust omava kalavaruga, mis praegu kannatab ülepüügi all;

KALANDUSSTRATEEGIA

A. Lähem perspektiiv

7. rõhutab vajadust töötada välja Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalandusstrateegia, võttes arvesse piirkonna kalanduslikku tähtsust ja väärtust ELi laevastiku ja kalatööstuse jaoks ning vajadust tagada piirkonnas tegutsevatele laevadele õiguskindlus;
8. märgib, et kui Kiribati kõrvale jätta, ei ole ELi strateegia kõnealuse piirkonna riikide majandusvööndite varudele juurdepääsemiseks kalandussektori partnerluslepingute kaudu oodatud tulemusi andnud, ja leiab, et lepingute uuendamiseks ja konsolideerimiseks on vaja uut tihedate ja kasulike suhete raamistikku kaasatud eri osaliste vahel;
9. leiab, et probleem tuleneb osaliselt asjaolust, et EL on pidanud tulutuid läbirääkimisi lepingute üle Vaikse ookeani lääneosa riikidega, kus asuvad Saalomoni Saarte ja Mikroneesia Liiduriikide majandusvööndid, selle asemel et suunata oma jõupingutused Vaikse ookeani keskossa, kuhu liidu seinerite tegevus on tavapäraselt koondunud;
10. väljendab suurt heameelt asjaolu üle, et komisjon on lõpetanud Cooki saarte ja Tuvalu eelhindamise, et alustada läbirääkimisi kalanduspartnerluslepingute üle, ja et allkirjastatud on vastastikuse mõistmise memorandumid, mis on nõukogult läbirääkimisvolituste taotlemise eeltingimus;

11. leiab, et see uus läbirääkimismeetod on rohkem kooskõlas Euroopa Parlamendi poolt korduvalt soovitatud piirkondliku lähenemisviisiga, eriti selles osas, mis puudutab pika rändega kalavarude püüki; palub komisjonil tagada läbirääkimistel Nauru lepingu riikide ja muude Vaikse ookeani piirkonna AKV riikidega WCPFC sätete järgimine;
12. märgib, et ELi tegutsemisviis Vaiksele ookeani piirkonnas peaks aitama arenguriikidel, eriti väikesaarte arenguriikidel, saada piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude säästvast kasutamisest suuremat kasu ning tugevdada piirkondlikke jõupingutusi selliste kalavarude säästvaks säilitamiseks ja haldamiseks, nagu nõuti ÜRO 1982. aasta 10. detsembri mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete rakenduskokkuleppe läbivaatamiskonverentsil;
13. väljendab muret ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi pärast kõnealuses piirkonnas, ja kuigi möönab, et kalanduse haldamine on mõnevõrra paranenud, leiab siiski, et need edusammud ei ole piisavad, eriti mis puutub ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastase võitluse põhiliste vahendite rakendamisse;
14. palub komisjonil lisada Vaikse ookeani riikidega sõlmitavate majanduspartnerluslepingute sätetesse selgesõnaline viide ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi määrusele (EÜ) nr 1005/2008;
15. kutsub AKV riike üles jätkama aktiivset osalemist piirkondlikes kalandusorganisatsioonides ning korrapäraselt teavitama kalandusalastest otsustest nii oma kodanikke kui ka ühiskondlikke ja kutseorganisatsioone;

B. Keskmine ja kaugem perspektiiv

16. palub komisjonil näha ette võimalus töötada kaugemas perspektiivis välja strateegia ELi laevastiku juurdepääsu reguleerimiseks kõnealuse piirkonna majandusvõõnditele, tuginedes piirkondlikule raamlepingule ELi ja Vaikse ookeani lääne- ja keskosa riikide vahel, mille üle peetakse läbirääkimisi Vaikse ookeani foorumi kalandusametiga ja mis keskendub järgmisele:
 - a) lepingus tuleks üldjoontes kindlaks määrata ELi laevastiku juurdepääsukord, mida seejärel täpsustatakse kahepoolsetes kalanduskoostöölepingutes asjaomaste riikidega;
 - b) lepingus tuleks kehtestada läbipaistev juhtimissüsteem, mis tagaks eelkõige võitluse ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu, täpsustades selleks kasutavaid vahendeid, kaasa arvatud sadamariigi meetmete leping;
 - c) leping peaks tuginema VDS-süsteemile, tingimusel et võetakse meetmeid, et tagada selle süsteemi läbipaistvus, parandada selle tõhusust ja rakendamist kõikide asjaomaste osaliste poolt ja tagada vastavus parimatele kättesaadavatele teaduslikele soovitudele;
 - d) lepingu läbirääkimiste käigus tuleks uurida võimalusi Euroopa Arengufondi arenguabi suunamiseks kõnealusesse piirkonda Vaikse ookeani foorumi kalandusameti kaudu, kuna Vaikse ookeani piirkonna AKV riikidel puuduvad inim- ja tehnilised ressursid, et abi asjakohaselt kasutada;

17. rõhutab, et protsessi viimane etapp peaks olema täielikult piirkondlik, st tuleks sõlmida mitmepoolne kalandusvaldkonna partnerlusleping majanduspartnerluslepingule allakirjutanutega, millega tagatakse ELi laevastiku juurdepääs kõnealuste riikide majandusvöönditele;
18. soovib komisjonil Cotonou lepingu läbivaatamisel arvesse võtta nii kõnealust kalandusstrateegiat Vaikse ookeani piirkonnas kui ka saareriikide eripära;
19. toonitab, kui tähtis on, et parlament oleks Euroopa Liidu toimimise lepingu sätete kohaselt piisavalt kaasatud ettevalmistus- ja läbirääkimisprotsessi ning kahepoolsete lepingute toimimise pikaajalisse järelevalvesse ja hindamisse; rõhutab, et parlamenti tuleb kõigis kalandusalaste partnerluslepingutega seotud menetluse etappides nõukoguga võrdsetel alustel viivitamatult ja täielikult teavitada, vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 13 lõikele 2 ja artikli 218 lõikele 10; tuleb meelde meelde oma kindlat seisukohta, et parlament peaks olema kalanduslepingutes ette nähtud ühiskomitee koosolekutel vaatlajate kaudu esindatud; nõuab, et nimetatud koosolekutel osaleksid ka kodanikuühiskonna vaatljad nii EList kui ka kolmandatest riikidest;
20. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Euroopa välisteenistusele.

SELETUSKIRI

Käesoleva raporti eesmärk on soovitada töötada kaugemas perspektiivis välja Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalandusstrateegia, kus võetaks arvesse vajadust kooskõlastada Euroopa poliitikavaldkondi, et tõhustada võimalikku koostoimet ja saavutada mitmekordne mõju, suurendades kasulikku mõju nii kõnealuse piirkonna Vaikse ookeani riikidele kui ka Euroopa Liidule ning suurendades ELi nähtavust piirkonnas.

Vaikne ookean on kalanduse seisukohast väga väärtuslik, kuna see on suurim pika rändega kalavarude, eriti tuunikala andja, ja kuna Vaiksest ookeanist püütakse 80% maailma kogupüügist, eelkõige ookeani lääne- ja keskosast, kust püütud kala moodustas 2010. aastal 42% ja 2011. aastal 52% kogupüügist.

AKV riigid jagunevad seitsme piirkonna vahel, millest viis asuvad Aafrikas, üks Kariibidel ja üks Vaikses ookeanis. Vaikse ookeani piirkond koosneb 15 saareriigist: Cooki saared, Ida-Timor, Fidži, Kiribati, Marshalli Saared, Mikroneesia Liiduriigid, Nauru, Niue, Belau, Paapua Uus-Guinea, Samoa, Saalomoni Saared, Tonga, Tuvalu ja Vanuatu.

Käesolev raport keskendub Vaikse ookeani lääne- ja keskosale mitmel põhjusel: see on väga kalavarude rikas piirkond, see on ETR-kalapüügi kese, see koosneb saareriikidest, kellest enamik kuulub lisaks ka AKV riikide hulka, see on piirkond, kellele on suunatud ELi uus majanduspartnerluslepingutel põhinev kaubandusstrateegia ja kes on märkimisväärse osa Euroopa Arengufondi piirkonna arenguks mõeldud toetuste saaja.

Tulevane kalandusstrateegia peab olema ka seotud Cotonou lepingu tulevikuga. Enamik Vaikse ookeani lääne- ja keskosa riike on saareriigid, kes kuuluvad AKV riikide hulka. Võttes arvesse kõnealuse lepingu vajalikku ja võimalikku arengut, peaks kalandusstrateegia uus lähenemisviis sisaldama ELi suhteid nende riikidega. Enamik praegu arutuse all olevatest võimalikest suhete viisidest vastavad piirkondlikule lähenemisviisile. ELi peamised eesmärgid on edendada piirkonna sotsiaal-majanduslikku arengut kliimamuutusele kohanemise ja väliskaubanduspoliitika kaudu ja läbipaistva juhtimissüsteemi abil soodustada kalavarude säästvat kasutamist.

Kalandusalased aspektid

Seinerite arv Vaikse ookeani lääne- ja keskosas on märkimisväärselt suurenenud, kasvades 191 seinerilt 2003. aastal 268 ja 280 seinerini vastavalt aastatel 2010 ja 2012, tuues kaasa püügikoormuse ja saagi kasvu. Need püügilaevad pärinevad peamiselt Aasia ja saareriikidest. Alates 1999. aastast on kõnealuses piirkonnas vaid neli ELi seinerit, mis moodustab ligikaudu 2% piirkonnas püüdvatest seineritest ja kelle seinnoodaga püütud saak ulatub 7%ni kogusaagist.

Vaikse ookeani piirkonnas tegutseb kolm piirkondlikku kalandusorganisatsiooni:

- a) Ameerika Troopikatuunide Komisjon (IATTC), mis hõlmab Vaikse ookeani idaosa alates Ameerika Ühendriikidest kuni Tšiilini. See organisatsioon vastutab tuunikala kaitse ja majandamise ning ka rahvusvahelise delfiinikaitseprogrammi (IDCP) täideviimise eest.

EL on organisatsiooni täisliige alates 7. juunist 2006. IATTC vetes tegutseb 30 ELi laeva (5 seinerit ja 25 õngejadalaeva);

- b) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjon (WCPFC), kes samuti tegeleb tuunikalavarude ja teiste pika rändega kalavarude kaitsmise ja majandamisega. Organisatsiooni asutamisleping jõustus 2004. aastal. Selle lepingu alusel kalastav ELi laevastik koosneb 4 seinerist ja 14 õngejadalaevast;
- c) Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlik kalandusorganisatsioon (SPRFMO), kes majandab pelaagilisi liike, peamiselt stauriidi ja kalmaari, aga ka põhjalähedasi liike, näiteks oranži karekala, uusmeremaa merluusi, meriahvenat ja hirvkala. See on kõige uuem organisatsioon, mille asutamisleping jõustus 24. augustil 2012 ja mille asutajaliikmeks on EL. Selles piirkonnas kalastavad 8 Madalmaade, Saksamaa ja Leedu pelaagilise püügi traalerit, kes tegelevad stauriidi püügiga.

Euroopa Liit on sõlminud kalandussektori assotsieerimislepingud Kiribati, Saalomoni Saarte ja Mikroneesia Liiduriikidega. Assotsieerimislepingut Mikroneesia Liiduriikidega ei ole kunagi rakendatud, kuigi EL on välja maksnud rahalise toetuse esimese osamaksu ja laevaomanikud on tasunud tegevuslubade eest. Läbirääkimised Saalomoni Saartega on peatatud, mis tähendab, et ainsana on jõus assotsieerimisleping Kiribatiga, mida praegu räägitakse uuesti läbi. Mis puutub võimalikesse uutesse lepingutesse, siis 2012. aasta mais allkirjastas merendus- ja kalandusasjade peadirektoraat Cooki saartega ja juunis Tuvaluga vastastikuse mõistmise memorandumid. Hiljuti avaldati mõlema riigi kohta eelhindamise uuringud, mistõttu komisjon on valmis paluma nõukogult läbirääkimisvolutusi tulevaste assotsieerimislepingute jaoks.

Ainult 20% Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni vetest on rahvusvahelised, mistõttu juurdepääs majandusvöönditele on ühenduse laevastiku jaoks väga oluline. Rahvusvahelistes vetes toimub vaid 5% kalapüügist, kuna suuremas osas rahvusvahelistest vetest on püük keelatud.

Lisaks Kiribatile on EL ilmutanud huvi lepingute sõlmimise vastu Tokelau, Nauru, Tuvalu ja Cooki saartega, kuna nende majandusvööndid piirnevad rahvusvaheliste vetega, milles nad kalastavad, ja kuna need riigid asuvad Ladina-Ameerika töötlemistehastele kõige lähemal.

Kõnealust piirkonda iseloomustab piirkondliku ühinemise traditsioon, mis mõjutab ka kalandusvaldkonda. Kaks peamist allpiirkondlikku üksust on Vaikse ookeani saarte foorumi kalandusagentuur FFA ning Nauru lepingu osaliste piirkondlik organisatsioon PNA.

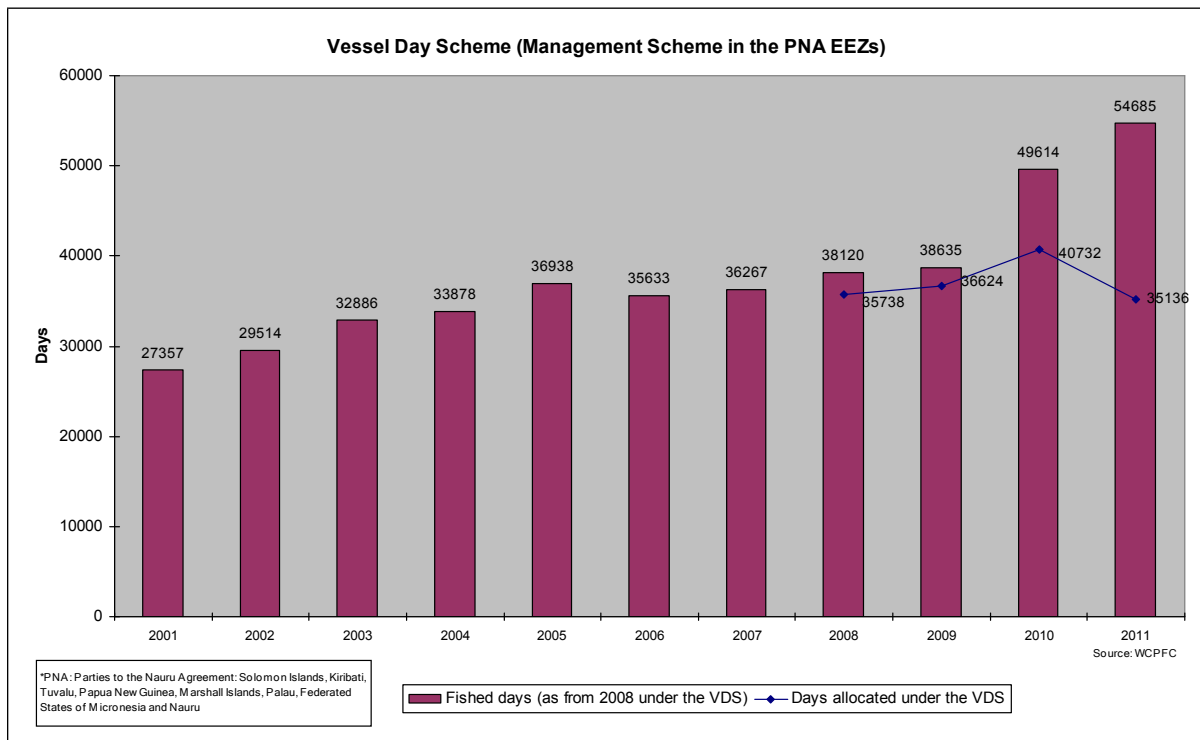
FFA eesmärk on säästliku tuunikalapüügi edendamine Vaikse ookeani kesk- ja lääneosas. PNA on allpiirkondlik leping Mikroneesia Liiduriikide, Kiribati, Marshalli Saarte, Nauru, Belau, Paapua Uus-Guinea, Saalomoni Saarte ja Tuvalu vahel, mille peamine eesmärk on hallata nende majandusvööndite tuunikalavarusid.

Piirkondlikul lähenemisviisil on eelkäijaid, näiteks 1988. aastal Ameerika Ühendriikide ja kõnealuse piirkonna riikide vahel sõlmitud mitmepoolne kokkulepe. See leping allkirjastati FFAGA ja seda uuendati 2003. aastal ajavahemikuks 2003–2013, andes püügiloa 55 seinerile 14 miljoni USA dollari suuruse rahalise hüvitise eest aastas, millele lisanduvad tasud

laevaomanikele. Leping, mis on hetkel uuendamise etapis, näeb prognooside kohaselt ette 40/45 seinerit ning 8000 püügipäeva ja läheb maksma ligikaudu 60 miljonit USA dollarit.

VDS-süsteem on PNA riikide poolt kasutatav vahend püügikoormuse haldamiseks, mis seisneb püügipäevade jaotamises nende riikide majandusvööndites minimaalse maksumuse – 6000 USA dollari eest laeva ja püügipäeva kohta. See süsteem jõustus 2007. aasta detsembris. Selle eesmärk on suurendada kalapüügi majanduslikku tasuvust rannikuriikide jaoks. Ühtlasi peaks see süsteem piirama ja vähendama tuunikalapüüki ja täitma WCPFCi soovitusi vähendada seinerite püügikoormust. Kuna loodetud eesmärged, nagu püügikoormuse vähendamine 30% võrra, ei ole õnnestunud saavutada, on vajalik WCPFCi kaitse- ja majandamisemeetmete ümbersõnastamine.

Kõnealust süsteemi iseloomustab läbipaistvuse puudumine ning seatud jaotuskvootide mittejärgimine ja nende märkimisväärne ületamine. WCPFC andmete kohaselt oleks 2008. aastal pidanud määrama 35 738 püügipäeva, kuid eraldati 38 120 püügipäeva, 2010. aastal fikseeriti püügipäevade arvuks 40 732, kuid eraldati 49 614 päeva, mis on 22% rohkem, ning 2011. aastal jaotati erinevalt seatud 35 136 päeva eesmärgist välja 54 685 püügipäeva, mis on 56% enam.

Kaubanduslikud aspektid

Maailmas püütakse stabiilselt ligi 4,2 miljonit tonni tuunikala ning ei ole ette näha, et see kogus märkimisväärselt suureneks. 80% tuunikalast tarbitakse konserveeritud kujul. ELis toodetakse kõigest 8% maailma konserveidest, mis tähendab, et 92% toodetakse kolmandates riikides, enamjaolt arengumaades. Arvestades, et tuunikalaturg on maailmaturu

hinnakõikumiste suhtes väga tundlik, võib iga soodustus kolmandatele riikidele avaldada suurt mõju teistele tariifsetest soodustustest kasu saavatele riikidele.

Kaubanduse peadirektoraat pidas Paapua Uus-Guinea ja Fidžiga läbirääkimisi vahepealse majanduspartnerluslepingu üle, mis tõi AKV riikide ja ELi vahelistesse kaubandussuhetesse uue lähenemisviisi, mille eesmärk oli viia Cotonou lepingust tulenevate tariifsete soodustuste kava vastavusse Maailma Kaubandusorganisatsiooni suunistega. Vahepealset majanduspartnerluslepingut kohaldati ajutiselt 2009. aasta detsembrini. Euroopa Parlament ratifitseeris selle 2011. aasta jaanuaris ning nõukogu sama aasta veebruaris. Paapua Uus-Guinea parlament ratifitseeris vahepealse majanduspartnerluslepingu 2011. aasta mais, samas kui Fidži ei ole seda veel kohaldanud.

EL kasutab tariifseid soodustusi vahendina kolmandate riikide majandusliku arengu edendamiseks. Vastavalt päritolureeglitele peavad taolise tariifsete soodustuste lepingu saamiseks olema tooted pärit abisaajariigist.

Majanduspartnerluslepingu artiklis 1 määratletakse eesmärkidena juurdepääsu parandamine turgudele, säästva arengu edendamine ja vabakaubanduspiirkonna loomine. EL tegi selles lepingus päritolureeglite suhtes erandi tuunikalakonservide ja -filee puhul. Erand tehti, ilma et oleks silmas peetud võimalikke tagajärgi mitte ainult Euroopa, vaid ka kolmandate riikide, sealhulgas AKV riikide töötlevale tööstusele, nagu väljendas Euroopa Parlamendi kalanduskomisjon oma arvamuses ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus, millega sõlmitakse vahepealne majanduspartnerlusleping ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Vaikse ookeani riikide vahel¹.

Praegu peab kaubanduse peadirektoraat läbirääkimisi Vaikse ookeani piirkonna AKV riikidega majanduspartnerluslepingu üle, mis asendab vahepealse lepingu. Tahetakse saavutada seda, et majanduspartnerlusleping hõlmaks kõiki piirkonna AKV riike ja et see laieneks ka teenuskaubandusele. Läbirääkimistel on kõige vastuolulisem peatükk, mis käsitleb kalandust. AKV riigid nõuavad päritolureeglite suhtes erandite tegemist kõikide kalandustoode, sealhulgas värske ja külmutatud kala jaoks. EL on omalt poolt palunud hea majandamise tava kasutuselevõttu kalandussektoris, et tagada kalandustegevuse säästev areng, ja võimalust ühenduse laevastiku juurdepääsuks kalavarudele.

Tohutu huvi kalanduse vastu võib tunduda mõistetamatu, arvestades, et lühikeses perspektiivis võib päritolureeglite suhtes erandite tegemisest kasu saada ainult Paapua Uus-Guinea, pidades silmas raskusi, mis kaasnevad ELi eksportimisega, kaugust, mastaabisäästu puudumist ja toodangu kõrget hinda, mis muu hulgas on põhjustatud elektrienergia kallidusest. Kõik need asjaolud vähendavad piirkonna konkurentsivõimet võrreldes teiste konservitööstusega tegelevate riikidega, näiteks Taiga. Kui EL sõlmiks Taiga vabakaubanduslepingu ja kehtestaks tuunikalakonservidele tollimaksuvabastuse, siis nurjaks see Vaikse ookeani saareriikide võimalused konservitööstuses laieneda.

Üks võimalikest seletustest mõistetamatule huvile lisada majanduspartnerluslepingusse kalandusega seotud aspekte on see, et see on moodus kõrvale hoiduda nõukogu määrusest (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ETR-kalapüügi vältimiseks,

¹ A7-0365/2010.

ärahooldmiseks ja lõpetamiseks, eriti kuna komisjon on teatanud, et mõned riigid, näiteks Vanuatu ja Fidži, võivad kuuluda kõnealuse määruse vallas koostööd mittetegevate kolmandate riikide hulka. Menetlus jätkub ja juhul, kui need riigid arvatakse koostööd mittetegevate riikide hulka, keelatakse nende toodete eksport ELi. Samuti uuritakse piirkonna teisi riike, mis annab aimu läbipaistva ja säästva majandamise puudumisest piirkonnas. Samuti uuritakse piirkonna teisi riike, mis annab aimu läbipaistva ja säästva majandamise puudumisest piirkonnas.

Et vältida ohte, mis kaasnevad päritolureeglite suhtes erandite tegemise suurendamisega, tuleb tagada, et ETR-kalapüügi tooted ei saa nendest eranditest kasu, et ETR-kalapüügi vastane võitlus tugevneb ja VDS-süsteem paraneb, seades kalavarude säästva kasutamise majanduslikust kasust tähtsamale kohale. Samuti tuleks tagada ELi laevastiku juurdepääs nende riikide majandusvõondite ressursidele, et antud soodustust kuidagi ELi kaluritele hüvitada.

Arengupoliitika aspektid

Ajavahemikul 2006–2011 on EL olnud Vaikse ookeani lääne- ja keskosas Austraalia järel suuruselt teine arenguabi andja.

Vaikse ookeani riikidele eraldatakse 10. Euroopa Arengufondist (2008–2013) ligi 745 miljonit eurot, sealhulgas 74 miljonit ülemeremaadele ja -territooriumidele. Sellest summast on ainult 17,2 miljonit eurot ehk pisut rohkem kui 2% toetustest suunatud kalandussektori aitamiseks.

17,2 miljonit eurot on mõeldud piirkondlikele kalandusprojektidele, millest 8,2 miljonit on suunatud DEVFISH II-le (säästliku tuunikalapüügi areng) ja 9 miljonit eurot on toetus teadusprojektile SCICOFish ranna- ja ookeanipüügi majandamiseks.

Võrreldes piirkonnale antava kogutoetusega on kalapüügile suunatud arenguabi väga väike. Peaaegu terve summa annetatakse piirkondlikul tasandil, mida koordineerib Vaikse ookeani ühenduse sekretariaat (SPC), kes jagab WCPFC-le ja FFA-le teaduslikke toetusi tuunikalavarude hindamiseks, vaatlejate rolli suurendamiseks ja kalandustegevuse järelevalve parandamiseks. Abi ei suunata aga riiklikule ega kohalikule tasandile kalandussektori infrastruktuuri uuendamiseks või uue rajamiseks, milles on piirkonnas suuri vajakajäämisi.

23.1.2013

ARENKUKOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

ELi laiaulatusliku kalandusstrateegia kohta Vaikse ookeani piirkonnas
(2012/2235(INI))

Arvamuse koostaja: Maurice Ponga

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et Vaikse ookeani piirkonnas on 15 Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riigid (AKV riigid) ELiga Cotonou lepingul põhinevad erisuhted ning et nendes riikides mängib kalandussektor, eriti ranna- ja avamerekalandus, töötlemine ja vesiviljelus elanike toiduga kindlustatuses ning majanduslikus ja sotsiaalses arengus kesksel rollil;
2. tuletab meelde, et liidu poliitika peab olema kooskõlas arengueesmärkidega, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208; palub komisjonil tagada, et Vaikse ookeani kalanduse valdkonnas võetavad meetmed oleksid kooskõlas ühise kalanduspoliitika välismõõtmega ning komisjoni ja kõrge esindaja ühisteatisega „ELi ja Vaikse ookeani piirkonna arengupartnerluse uutmine”¹ ning et need meetmed tagaksid kalavarude vastutustundliku ja säästva kasutamise ning aitaksid samas saavutada selle piirkonna aastatuhande arengueesmärgi ja tegeleda piirkonna keskkonnaprobleemidega; toetab kindlalt komisjoni ja kõrge esindaja ettepanekut teha Vaikse ookeani piirkonna ülemeremaadest ja -territooriumidest inimarengut toetava kaasava ja jätkusuutliku majanduskasvu katalüsaator selles piirkonnas, sealhulgas kalandussektoris;
3. kutsub komisjoni üles edendama koostööd piirkondlikul ja allpiirkondlikul tasandil ning tagama, et ELi kalanduspoliitika oleks kooskõlas kehtivate piirkondlike lepingute ja kokkulepetega, sh Nauru lepingu (PNA) ja selle rakendusprotokollidega;
4. rõhutab, et kaugpüügilaevastikud peavad koostöös Vaikse ookeani riikidega aitama vähendada troopikavööndi tuunivarudele avaldatavat püügisurvet, sealhulgas vähendada

¹ JOIN(2012)6 final, 21. märts 2012.

märkimisväärselt suursilm-tuuni noorkalade suremust, kuna tegu on Vaikse ookeani piirkonnas suurt majanduslikku tähtsust omava kalavaruga, mis on hetkel ülepuütud;

5. peab kahetsusväärseks, et hoolimata kalavarude liikuvusest puudub ELil Vaikse ookeani piirkondlik kalanduspoliitika, ehkki see on paljude piirkonnas asuvate riikide selgesõnaline soov; kutsub seetõttu komisjoni üles toetama piirkondlikule kalandusele üldise hea juhtimistava raamistiku loomist, eeskätt Vaikse ookeani piirkonna riikidega tehtava kahepoolse ja piirkondliku koostöö süvendamise ning pädevate piirkondlike kalandusorganisatsioonide kaudu tehtava koostöö abil;
6. rõhutab, et liidu tegevused selles piirkonnas peavad olema omavahel kooskõlastatud, eriti toetuste osas, mida antakse Euroopa Arengufondi, arengukoostöö rahastamisvahendi, Vaikse ookeani piirkonna investeerimisrahastu ja ametlikust arenguabist valdkondlikeks toetusteks ettenähtud eraldiste kaudu;
7. kutsub samuti üles paremini kooskõlastama ja täiendama tegevust arenguabi valdkonnas piirkonna teiste osalejatega kooskõlas 2009. aasta augustis heakskiidetud projektiga Cairns Compact; väljendab heameelt 12. juunil 2012. aastal toimunud ELi ja Vaikse ookeani saarte foorumi teise ministrite kohtumise üle, mis tugevdab ELi ja Vaikse ookeani piirkonna poliitilist dialoogi, eelkõige kalanduse ja arengu valdkonnas, ning tagab seeläbi liidu ja piirkonna riikide poolt nendes valdkondades võetavate meetmete suurema tulemuslikkuse;
8. kutsub komisjoni üles kostma säästliku kalanduse eest pädevates piirkondlikes kalandusorganisatsioonides, eelkõige Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjonis, Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlikus kalandusorganisatsioonis, Vaikse ookeani ühenduse sekretariaadis ja foorumi kalandusagentuuris (Forum Fisheries Agency), tugevdama võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu ning toetama teaduskomiteesid, et neil oleks ligipääs asjakohasele informatsioonile olemasolevate kalavarude kohta;
9. kutsub AKV riike üles säilitama aktiivse osaluse piirkondlikes kalandusorganisatsioonides ning korrapäraselt teavitama kalandusalastest otsustest nii oma kodanikke kui ka ühiskondlikke ja kutsealaseid organisatsioone.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	22.1.2013
Lõpphääletuse tulemus	+ : 24 - : 0 0 : 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Enrique Guerrero Salom, Gesine Meissner, Judith Sargentini

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	18.9.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 21 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jean-Paul Besset, Izaskun Bilbao Barandica, Gesine Meissner, Jens Nilsson, Antolín Sánchez Presedo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Esther Herranz García, Juan Andrés Naranjo Escobar